

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

HVAR 8 DAG

ILLUSTRERADT

MAGASIN

UTSIKT FRÅN SKURUHATT I SMÅLAND — AMATÖRFOTO. F. FALK, EKSJÖ.

20:DE ÅRG.

DEN 6 OKTOBER 1918

N:o 1

Foto. Flodin, Stockholm.

Klubb: Bengt Silfverparre.

E. Hultberg.

EMIL HILLBERG.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

1870 talet betyder för den svenska teatern en brytningstid och en begynnande förvandling. Några af den romantiska tidens största krafter lämna för alltid scenen: Georg Dahlqvist spelar för sista gången en septemberkväll 1872, Nils Wilhelm Almlöf uppträder för sista gången den 9 febr. 1875. Och så komma de nya krafterna. De göra ingen stormande lycka i första taget; de äro ännu för unga och oroliga och tidens smak är ännu riktad bakåt. Den 25-årige August Lindberg debuterade på våren 1871 som Richard Sneridan på Dramatiska teatern och fann sig illa till mods bland den kungliga scenens högdragna storheter. Två år senare fick en ung Upsalastudent *Emil Hillberg* debutera på K. teatern i Härved Bosons roll och noterades då som en förmåga med goda yttre förutsättningar, ståtligt utseende och klangfulla röstmedel. Något uppseende väckte icke heller denna debut. Senare kommo Personne 1876, Tekla Åhlander och Ellen Hedlund 1878, tre af de berömdaste namnen bland dem som gjorde sekelslutets svenska teater.

Sistnämnda är emellertid märkligt äfven i andra afseenden. Då kommo till Nya teatern i Stockholm — öppnad 1875 med den epokgörande föreställningen af Björnssons *En Fallit* — från Helsingfors Emil Hillberg och Oscar Bäckström. Hillberg hade efter debuten fört ett omväxlande teaterlif i den svenska landsorten och i Helsingfors. Han var nu 26 år gammal och fick pröfva sina krafter i en roll som förutsatte en mognad karaktäriseringsförmåga: hertig de Septmonts i Alex. Dumas d. y:s sista skådespel "*Främlingen*". Med Hillberg i denna roll gjorde den moderna realistiska karaktäristiken sitt inträde på den svenska scen, har det sagts. Prestationen väckte uppmärksamhet, men kanske i grunden mera undran än beundran. Som Nordensvan påpekar i sin nya teaterhistoria gaf Hillbergs utförande af rollen åtminstone icke anledning till någon ingående och sympatisk framställning hos den samtida kritiken. Det var nytt och stötte väl därför lika mycket som det intresserade.

Men detta effektfulla inträde på den kungliga scenen angaf för litet om Hillberg, äfven om det betydde mycket nog som den första realistiska skapelsen. Ty Hillbergs karaktär som skådespelare kan icke sammanfattas i ordet realist. Han har varit och var äfven som ungdom så mycket mer än det. Redan i de roller som följde efter den första uppseendeväckande rollskapelsen framträdde hans mångsidighet. Han var Karl IX i "*Drottning Margot* och hugenotterna" och Henrik Fågelfångaren i Ernst von der Reckes lyriska skådespel "*Bertrand de Born*", hvars uppträdande bland de upproriska i det senare stycket gaf många intryck af en återuppståndne Dahlqvist.

Detta är lika betecknande för Hillberg som för den tid han tillhörde. Året efter hertig de Septmonts framträdande för Stockholmspubliken kom August Lindbergs *Hamlet*; och Lindberg var lika litet som Hillberg någon ensidig representant för realismen. 80- och 90-talens svenska teater är i själfva verket en kamp mellan klassicism, inte bara förlegad utan lefvande, och realism, både torr och äkta. Hillbergs repertoar under dessa år då han ömsom tillhörde Göteborgs och Stockholms teatrar visade en blandning som är förbryllande. Efter de klassiska prestationerna *Jago* och *Wallenstein* kommer den lilla betydelsefulla birollen i "*Dockhemmet*", den afsigkomne *Krogstad*; så är det munhjälten Jacques i Strindbergs "*Gillet Hemlighet*", vidare den originelle fanatikern *Geit Bokprantare* i "*Mäster Olof*", *Shakespeare-rollerna* *Cassius* och *Shylock*, var i sin art så fårgrik man kan

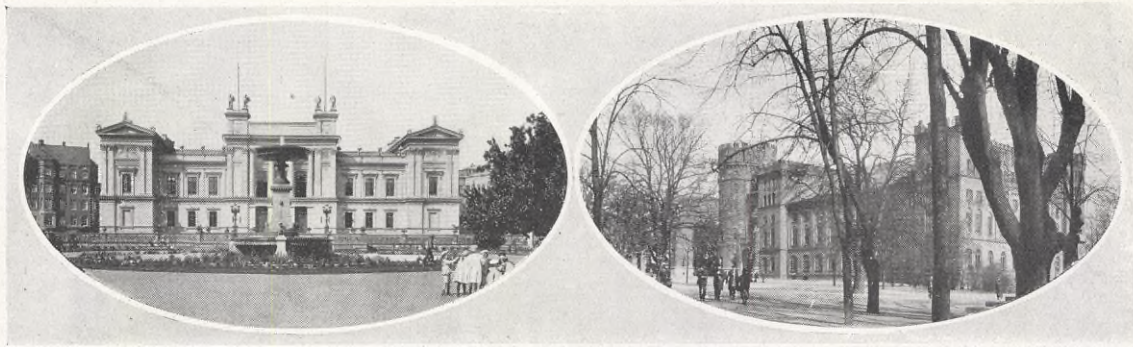
begära, men också den banale godsegaren i "*Skandalen i natt*", den hetsige varnhjärtade dr *Stockmann* i "*En Folkefiende*", skådespelaren i *Gorkis* "*Natt-härberget*", darrande af sprit och öfvergifvenhet, den hederlige fanjunkaren i "*Tapto*", den andligt förnåme *Alberini* i "*Lucifer*".

Hans märkligaste skapelse från senare år äro *Gustaf Vasa* och *Johan Ulfstjärna* i *Tor Hildbergs* stora drama. Där har mångsidigheten i hans uttryckskonst kommit väl till pass liksom tidigare hos dr *Stockmann*: där är plats för humor och realistisk detaljkaraktäristik men också för patos, majestät och djupt gripande hjärtevärm. Alla tre äro roller som fördrå både fysisk vitalitet och andlig spänstighet. Och få sceniska konstnärer i Norden ha med en så lugn öfverlägsenhet kunnat fylla dessa fordringar som *Emil Hillberg*. Särskildt *Stockmann* kräver en otrolig vitalitet af konstnären, andligt och fysiskt, rörlighet och pondus, barnafromhet och den argstintaste manlighet: en stämma som aldrig skall svika, en själsnärvaro som ständigt bör vara snabb och vaken. Ännu vid den stora föreställningen på sin 60-årsdag hade Hillberg all sin gamla verve kvar: där fanns bredden och humorn, den folkliga tonarten som förstärker naiviteten i framträdandet, den aldrig slappnande desperata energien i folkmötestalet. *Gustaf Vasa* är en mindre ansträngande roll, men få kunna utveckla denna naturliga auktoritet som *Hilbergs*. Hvar och en som sett skådespelaren i hvardagslag med det lugna, säfliga väsendet måste förvånas åt den mäktiga uppbrusande kraften i hans stora typer på scenen. Där är ett drag af trollkarlen som kan förvända synen på folk.

*

Under det nu ingångna spelåret skall *Emil Hillberg* taga afsked af den svenska publiken i några af sina mest framträdande roller från äldre och senare tid. Han är sålunda snart emeritus. Men han har klart nog icke velat invänta icke blott afmatningen men det förfall, som ären slutligen måste bringa med sig allra häst för temperamentsartisten. Det är värdt att minnas att han ända till det sista varit en af de skapande teaterkonstnärerna i Sverige. Säkert låg det i hans krafts dagar en större sensationell glans öfver hans figurer, och åldern har otvifvelaktigt medfördt en afmatning. Men icke genomgående. Denne skådespelare har icke hört till dem som man säger aldrig förstöra en roll. Hillberg har nog förstört roller både som ung och gammal; han har aldrig hört till de nyttiga scenens inventarier, som aldrig förlorat sin rutin och som man vant sig att ständigt finna parata. Han är temperamentets oberäknelige konstnär nu som alltid, med en förmåga att i stora ögonblick öfverträffa sig själf och lyfta en hvar teatevän ur alldaglighetens enahanda. Hillberg har som sagt ofta varit en stor kärnare. Man talar gärna om hur härliga gåfvor denne skådespelare fått af naturen, men en sådan förklaring förklarar litet eller intet. Den egentliga förklaringen ligger i personligheten som är en af de ursprungligaste och starkaste i hela vår svenska teaterkonst, gammal och ny. Hans lif har i det yttre varit en fantastisk kedja af motgång och framgång, af försök att lyckas praktiskt och inte bara ideellt. Han har haft den tragiska erfarenheten att spela ett par af sina starkaste rollskapelser i stycken som varit dömda att falla och som fallit snart. Men ideellt sedt har hans bana varit ofantligt lyckosam och gifvande; och han är en af de få som för framtidens ögon kommer att bära upp ett helt svenskt kulturskede.

LUNDS UNIVERSITETS 250-ÅRSJUBILEUM.

LUNDS UNIVERSITET. — AKADEMISKA FÖRENINGEN VID LUNDAG..RD.
Samtliga fotografier från Hoffotograf A. W. Rahmn, Malmö—Lund.

Den 27 september kunde Sveriges sydsvenska universitet under storartade högtidligheter fira sitt 250-årsjubileum. När *Lunds universitet* grundades stod Sverige på höjden af makt och institutionen som af Carl XI benämndes det *Karolinska universitetet* blef det femte i ordningen. Af dessa fem återstå numera endast Upsala universitet, det gustavianska, och det gamla Lundauniversitet, dessa två med tiden allt mera växande och dominerande representanter för svensk bildning och kultur.

Lunds universitets rangplats i Nordens vetenskapliga och kulturella lif framhåldes äfven på det eklatantaste sätt vid jubelfästen, dit hade samlats ej blott allt hvad det egna landet äger af högsta bildning, utan äfven gäster från främmande universitet och samfund. Sålunda märktes från Norge Kristianla universitets rektor, professor M. af Morgenstjerne, från Danmark, Köpenhamns universitets rektor, prof. V. Johannesen, från Hälsingfors universitet professor W. Ruin och från Greifswalds universitet professor G. Dahlman.

Medan gamla Lund hvilade i rik flaggskrud, som åt den vackra lilla staden skänkte en ovanlig och solenn prägel, inleddes på morgonen den stora högtidsdagen med aftäckande af skulptören Axel Ebbes till universitetet skänkta skulptur: *Mannen som bryter sig ur klippan* — en djupt tänkt och ståtligt utord symbol af den ideella människotankens kamp mot materien.

Samlingsplatsen för de stora högtidligheterna blef därefter den mäktiga och imponerande öden, där

ibland den lysande samlingen märktes kronprinsparet, hertigparet af Västergötland samt hertigen af Nerike. Sedan universitetsrektorn professor J. Thyrén hållit ett af glänsande vältalighet och tankeskärpa prägladt fästtal, besvaradt af Första kammarens talman, greve Hugo Hamilton, ägde den stora promotionen rum inom de teologiska, juridiska och medicinska fakulteterna.

På eftermiddagen fortsattes jubelfästen med promotion af fil. doktorerna i det gamla ärevördiga universitetets aula. Bland de 25 därvid promoverade hedersdoktorerna märktes därvid särskildt *kronprinsen* samt Nobelpristagaren i fysik, öfveringenjören K. G. Dahlén.

Under fästen utfördes äfven en af professor N. Flensburg författad jubelkantat med musik af den nykreeerade hedersdoktorn Alfred Berg, samt talade å olika universitets och vetenskapliga samfunds vägnar närvarande representanter. Med anledning af jubileet fick äfven universitetet mottaga donationer öfverstigande 1 million kronor, hvaribland må nämnas en på 312,000 kronor till *Humanistiska förbundet* som bildats i samband med jubileet.

Den imponanta jubileumsfästen, som afslöts med stor middag i Akademiska föreningen, blef för deltagarna såväl inom som utom Sverige ett värdefullt minne som sent skall glömmas.

Vi hänvisa till vår i årg. XIV: 17 förutskickade artikel i anledning af Lunds universitets 250 årsjubileum.

PROFESSOR J. THYRÉN.
*Universitets rektor.
Talare vid minnesfesten i Domkyr.*

PROFESSOR G. AULÉN.
*Teologiska fakulteten.
Promotor i Domkyrkan.*

PROFESSOR A. ERNBERG.
*Juridiska fakulteten.
Promotor i Domkyrkan.*

PROFESSOR J. FORSSMAN.
*Univ. prorektor. Med. fakult.
Promotor i Domkyrkan.*

PROFESSOR A. MOBERG.
*Filosofiska fakulteten.
Promotor i Universitetets au.'c.*

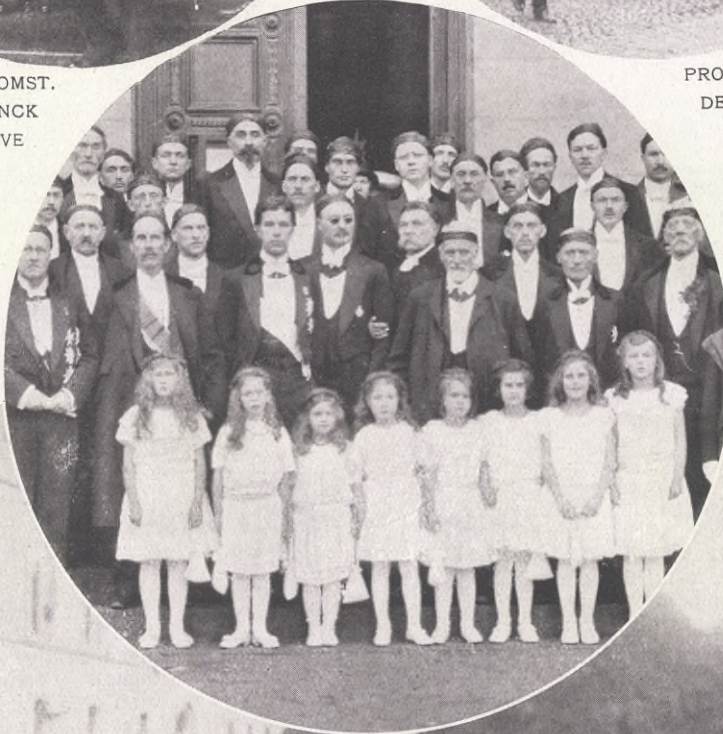
LUNDS UNIVERSITETS 250-ÅRS DAG.

Foto. Rahmn,
Lund.

DE KUNGLIGAS ANKOMST.
BORGMASTARE BRINCK
UTBRINGAR ETT LEFVE
FÖR KRONPRINSPA-
RET.

Vidst. bild.
FILOSOFISKA FA-
KULTETEN MED
KRONPRINSEN
SOM FILOS. HE-
DERSDOKTOR.

PROCESSIONEN ANLÄN-
DER TILL DOMKYRKAN.

Nedre bilden.

PROCESSIONEN:
Statsminister Edén
(1), utrikesminister
Hellner (2), ecklesia-
stikminister Rydén
(3), prof. Fallbeck
som till jubelfesten
donerat 250,000 kr.
(4), f. d. riksantikva-
rien Montelius (5).

HVAR 8 DAG

SVERIGES RIKSBANKS 250-ÅRS-JUBILEUM.

Minnesmedalj modellerad af medaljgravör E. Lindberg, präglad å K Myntverket.

Vid Sveriges Riksbanks 250-årsjubileum, som högtidlighölls med en anslående fästlighet i riksbankshallen i Riksbankens hus i Stockholm söndagen den 22 sept. utdelades till samtliga

funktionärer och inbjudna honoratiorens en särskilt för jubiléet präglad minnesmedalj. Densamma, som representerar ett synnerligen utsökt vackert gravörsarbete, är utförd af den kände medaljgravören Erik Lindberg, Stockholm.

*
Årets *Barnens dag* i Stockholm den 21 - 22 sept. blef samma vackra och värdiga folkfest som alla de föregående årens och till resultatet den mest glänsande af dem alla — 250 000 kronor beräkras ha influtit netto mot 202,000 år 1917. Som en gifven medepunkt, rundt hvilken stadens rörliga gatu- och restauranglif utbredd sig, var det vid alla tre fest-föreställningarna till trängsel fullsatta Stadion. Det var också betydande attraktioner, som lockade dit: de stora af Mikael Fokin inöfvade dansnumren "Årstider-a", den stora sommarfesten med i rundt tal 5,000 medverkande barn, sång af operasångaren William Beck från Metropolitan Opera i New York, som där-

LUNDS STADS GÅFVA TILL UNIVERSITETET. Axel Ebbes "Mannen som bryter sig ur klippan". Foto. Rahmn, Lund.

med för första gången lät höra sig i Skandinavien, dans af 2,000 till blommor, fjärilar och i nationaldräkter klädda barn, medan 1,200 gossar i landskapsdräkter och med flaggor i händerna bildade häck rundt den stora gräs- och dansplanen, O. D.-isterna under anförande af Hugo Alfvén!

Det konstnärligt verkningfullaste numret blef dock söndagskvällens framförande af Beethovens *Mänksenssonat*, till hvilken musiken utfördes af Göta lifgardes musikkår och dansen af 500 hvitklädda och silfverglitrande danserskor. Ett färglysande och gnistrande fyrverkeri avslutade under folkets jubel 1918 års Barnens dag.

I samband med söndagsmiddagens Barnens dagsfestligheter i Stadion hade löpning på 1,000 meter anordnats i afsikt att söka uppnå nytt världsrekord på sträckan. Löpningen vanns af herr A. Bolin på den utomordentliga tiden af 2 min. 29.1 sek., ett nytt världsrekord på sträckan.

BARNENS DAG I STOCKHOLM

Pressfoto.

GROSSHANDL. AXEL ELIASSON.
B. D:s öfverträfflige organisatör, lyckönskar rekordlop. Bolin.

Foto. Norberg, Stockholm

BÖSSINSAMLING:
Ett vackert lag.

PRINS ERIKS SISTA FÄRD.

Till illustr. å sid. 8.

Å Drottningholms tysta förnäma slott, där prins Erik i stillhet tillbragt sina sista dagar, ägde onsdagen den 25 september jordfästningen rum under enkla och gripande former. Den högtidliga akten förrättades af hofpredikanten dr Åhfeldt i det i svart och hvitt dekorerade slottskapellet, där kistan, höljd i ett mörkblått bårtäcke, öfversålladt med kungliga kronor, stod uppställd på en af fyra kaptener från olika regementen vaktad katafalk. Nedanför lågo prinskronan och serafimerordens insignier, vaktade af kammarherrar. Rundt kistan hade samlats den rika och dyrbara blomster-skörd som anlännt, men på densamma låg blott en enda krans af hvita rosor, på hvilken band läses: *Från mamma och pappa till deras älskade Erik.*

Från Drottningholm fördes kistan ombord å "Strängnäs Express" till huvudstaden, där vid dess ankomst till Riddarholmskajen drabanter marscherat upp och två kompanier ur Svea och Göta lifgardien bildade hedersvakt. På den med sex i svarta dok klädda hästar förspända likvagnen fördes kistan under klockklang från kyrkorna och tonerna af Carl XV:s sorgmarsch upp till Riddarholmskyrkan där den insattes i Bernadotteska grafkoret. Konungen och drottningen, som till fots följt likvagnen togo härinne ett sista farväl af den innerligt afhållne sonen, hvilken vemodiga men med ljus förtröstan burna lif nu fridfullt afslutats.

MINOLYCKAN I KATTEGAT.

Till illustr. å sid. 9.

En upprörande minolycka, som ställer i skarp belysning det farofyllda värf våra sjömän utiöra i och med det af flottan dirigerade minsvepningsarbetet utefter våra kuster, inträffade den 23 september vid Herthas Flak i Kattegat, då svenska karonbåten Gunhild stötte på en mina och förolyckades. Med fartyget följde dess unge chef, reservunderlöjtnanten Erland Wall och 16 man af besättningen med i djupet.

Som man torde erinra pågår sedan den 1 augusti ett intensivt minsvepningsarbete med ett 20-tal af svenska flottans båtar å nya minområden i Skagerack och Kattegat. Området kring Herthas Flak har ansetts såsom särskildt risktyllt, hvarför minsvepningen försiggått där med ytterlig noggrannhet. Just på den plats där ka-

tastrofen inträffade hade man dock aldrig kunnat påträffa några minor förankrade hvarför det ej är uteslutet att fartyget träffats af en dritmina eller räkat in i ett alldeles nyligen utlagd minfält. Från konungen har i anledning af olyckan ingått kondoleans-telegram.

Reservunderlöjtnant Erland Ludvig Wall är född i Göteborg år 1890. Sedan han åren 1912-1913 med höga betyg af agt styrmans- och kaptensexamina ingick han som reservofficersaspirant i flottan, utnämndes där 1914 till reservunderlöjtnant och skulle inom den närmaste tiden ha befordrats till premiärlöjtnant. Enligt samstämmiga uttalanden från såväl öfverordnade som kamrater skildras den unge och så sorgligt borttryckte fartygschefen som en dugande och plikttrogen sjöman och en i hög grad vinnande och sympatisk personlighet.

Denna händelse, hvarigenom en Svenska Flottans befälhafvare jämte manskap drabbas af ett ohylligt olycksöde under arbete för att värna om landets alltför valbehöfliga lifsmedelstillförsel har djupt träfat vårt svenska folk. Den fullkomliga brist på hänsyn för vårt land som en krigförande nation ådagalagt vid dessa minutläggningar skall icke kunna glömmas, när det gäller att skifta rättvist mellan våra känslor för denna och andra krigförande parter.

*

Den förolyckade f. d. 2:a klass kanonbåten "Gunhild" tillhörde ett af den svenska örlogsfloottans allra äldsta maskindrifna fartyg i det den var stapelsatt så tidigt som år 1863 vid Bergsund i Stockholm. Med ett displacement om 226 ton hade fartyget en längd i vattenlinien af 30.4 m., bredd 6.7 m. och ett djup af 2.5 m. Maskineriet utgjordes af en 130 hästk. ångmaskin och farten kunde drivas upp till 8 knop. Armeringen bestod af en 12 cm. kanon och två kulsprutor. Det tjänstgjorde numera som minsvepnings- och minutläggningsfartyg.

Vid västkusten var kanonbåten en jämförelsevis ofta sedd gäst, och där den ångade fram mellan kobbar och skär minde den omedelbart om tider då örlogsfloottorna voro helt anordnada sammansatta än nu, och superdreadnoughts och undervattensbåtar icke ens skymtade i den mest fantastiska sjömans tankar.

En imponerande sorgehögtid ägde den 21 september rum i Norrköping, då stoffet af löfve talmannen i Andra kammaren Axel Swartling under gripande hedersbetygelser fördes till gravens ro. Jordfästningen förrättades i den för akten rikt blomstersmyckade S:t Matteuskyrkan, där bland de närvarande märktes konungens representant öfverste kammarjunkaren friherre J. Beck-Friis, lands-höfding Eric Trolle, representanter ur riksdagen samt för stadens styrelser och korporationer m. fl. Vid baren hölls af komminister Lars Häggström ett af djup känsla buret tal, hvarj erinrades om den plikttrohet och rättträdighet som utmärkt den hänsofres hela jfsgärning och kommit den att betyda så mycket i svenskt ofentligt lif. En utomordentligt rik blomsterskörd hade från alla delar af landet anländt till baren.

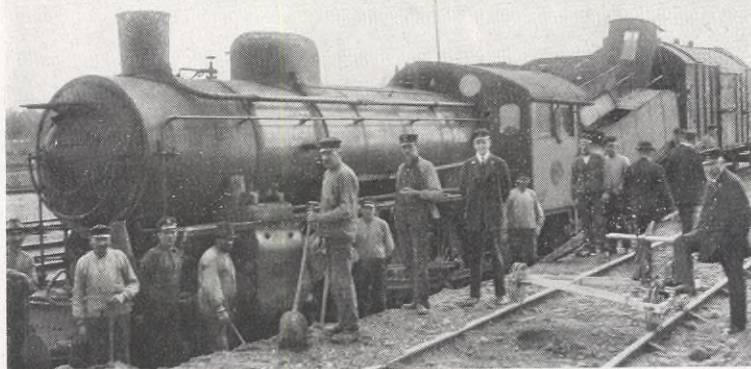

Fotogr. mag., Norrköping.

F. TALMANNENS, KONSUL AXEL SWARTLING, BLOMSTERHÖLJDA KISTA vid jordfästningen i S:t Matteuskyrkan i Norrköping den 21 sept.

Kilohé: Kem. A.-H. Bengt Stjernesparre, Sthlm.—Gbg.

Under storartade högtidligheter invigdes den 21 september Nordens största skeppsvarf, *Öresundsvarvet* i Landskrona l och med sjösättandet af det första fartyg som där färdigbyggdts nämligen ångaren *Torild*. Till stäpelföringen hade samlats omkring 2.000 personer, hvaribland märktes landshöfdingen R. De la Gardie, chefen för kustartilleriet generallöjtnant Wrangel samt ett stort antal representativa personligheter från såväl Sverige som Danmark.

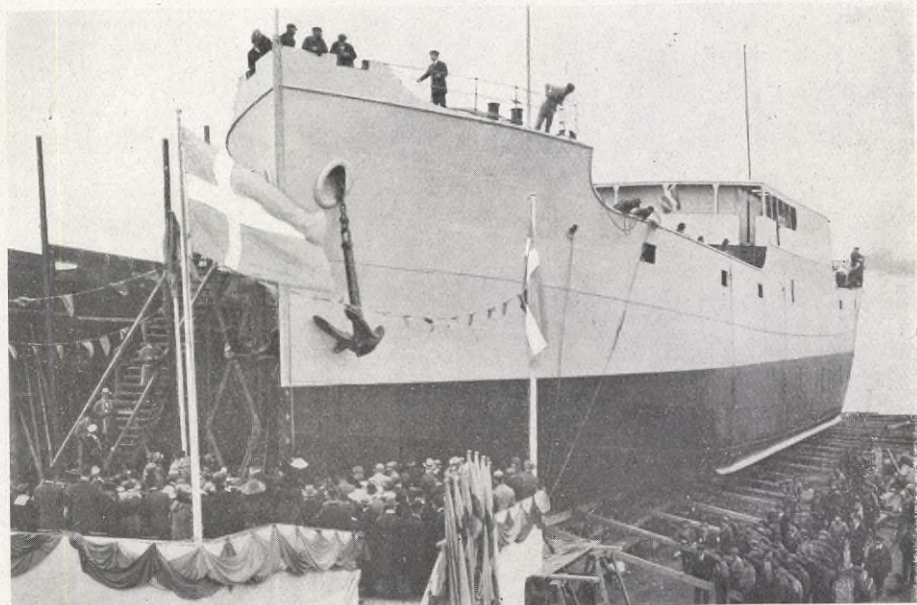
A. B. Öresundsvarvet är stituerades 1915 med ett aktiekapital af kr. 600.000 som år 1916 ökades till 4.200.000 kr. och nu står inför ytterligare ny-mission. Varvet sysselsätter omkring 500 arbetare.

*

TÅGOLYCKA Å NORRKÖPINGS STATION DEN 24 SEPT. *Bilder från olycksplatsen. Nederst godslokomotivet med tender som bröt genom skyddsspårets spårholm och borrar sig djupt ned i marken.*

Foto. Lidberg, Norrköping.

På Norrköpings nya godsbangård inträffade den 24 september ett svårare tågmissöde i det godståget från Mjölby till Stockholm i följd af fel-lagd växel råkade komma in på ett skyddsspår af ringa längd och med stark fart råkade mot dess spårholm. Af tågsättets femton vagnar blevo därvid endast tre kvarstående på spåret, medan öfriga rände ihop med hvarandra och urspårade. Tre af vagnarna blevo därvid totalt spolerade. Olyckan kräde däremot intet människolif. Det skadades värde beräknas uppgå till inemot 100.000 kr.

ÖRESUNDSVARFVET I LANDSKRONA SJÖSÄTTER SIN FÖRSTA ÅNGARE "TORILD" den 21 sept. under stora högtidligheter. — Foto. Hajström, Tågarp.

PRINS ERIKS SISTA FÄRD.

Pressfotos. Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöbergparre, Sthlm—Gbg
 KONUNGEN OCH DROTNINGEN SAMT DEN ÖFRIGA KUNGLIGA FAMILJEN I PROCESSION NÄR KISTAN FÖRES TILL
 RIDDARHOLMSKYRKAN. En gripande bild af föräldrasorgen vid den så plötsligt borttryckte sonens bår.

Foto. Lamm, Stockholm.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöbergparre, Sthlm—Gbg
 DEN ENKLA MEN VACKRA PROCESSIONEN TILL RIDDARHOLMSKYRKAN. Text å sid. 6.

SVENSK ÖRLOGSMAN OFFER FÖR TYSKT MINFÖRSÅT.

T. v.: BEFÄLHAFVAREN Å DEN MINSPRÄNGDA KANONBÅTEN "GUNHILD" UNDERLÖJTNANTEN I K. FLOTTANS RESERV, SJÖKAPTEN ERLAND WALL. Efter fotografi

T. h.: KANONBÅTEN "GUNHILD".
Text å sid. 6.

STJÄRNORNA.

FÖR HVAR 8 DAG AF BO BERGMAN.

DET var en underbar dag. Glest regn som silverstänk i solen, skarpt belysta molnformationer, en luft som lyfte och bär. Och detta midt i röt-månaden. Öfver Rid-darholmen blåste rökarna från alla båtar på utgående; klockan slog just tre. Kammarrätts-

rådet stannade en minut bårhufvad på trappan till sitt ämbetsverk och lät regnglittret vattna sina magra hårtestar. Han kände sig trött och lycklig — trött på sina papper och lycklig utan att egentligen veta hvarför.

Hemma vantade den sommartomma våningen. Han kunde inte förmå sig att gå dit. Men när han ätit middag och rökt sin cigarr på Östergötland och sett halva människor promenera förbi fönstren (kaféet låg under gatau) och roat sig en stund med att gissa på

den osynliga hälften, visste han absolut inte hvad han skulle ta sig till. Han längtade efter sällskap. Men umgänget semestrade, och att söka få tag i mer eller mindre likgiltiga bekanta frestade honom inte. Och så blef han stående på Västerlånggatan aldeles som på Rid-darholmen nyss.

En man snuddade plötsligt förbi honom, hejdade sig, vände om, kom fram.

— God dag, Set, det var längesen. Han sträckte ut en lång, senig hand, där knogarna knastrade vid tryckningen. — Är det inte Pilo, Hugo Pilo? Jo, min själ. Har du lyckats trassla dig tillbaka till fosterjorden?

Kammarrättsrådet stirrade in i ett magert, rödskäggigt ansikte med en stor näsa öfver en liten lustig rättmun. Långt ner på näsan hängde glasögonen, och öfvanpå

det hela satt en slokhatt af oerhörda dimensioner. Klädseln var vårdslös, men nästan elegant. En svart halsdukssnibb var kastad bakut öfver axeln som en fågelvinge.

— Jag har varit här i ett halfår. Bor på Söder. Och du bor naturligtvis på Östermalm — så träffas man inte. Men det var roligt att se dig i alla fall. Du är dig lik. Ni tjänstemän förändrar er inte. Ja, ni blir gamla, men ni är likadana ändå. Det är bara vi, lösa fåglar, som får märken af väder och vind. Är du generaldirektör nu, eller hvad fan är du? Ja,

Foto. Modin, Stockholm.

Klobé: Kon. A.-B. zener Silversporre, Sthlm.-Gbg

PRINS ERIKS KISTA FÖRES TILL RIDDARHOLMSKYRKAN.

min gubbe, det var inte i går man satt på skolbänken tillsammans...

Han pratade och klappade kammarrättsrådet på armen.

— Men här står vi. Du kan lika gärna följa med och inspektera min lya. Så får vi fortsätta hvad slumpen börjat. Jag har för resten ett par flaskor chianti kvar, och med utsikten till skall du se...

De kommo öfver Slussen och drefvo vidare utmed Söder Malarstrand. Inte långt från Långholmsvarivet klättrade de upp för en brant berg-tig; berget var fullt af små planteringar, här och där en bänk och ett bord där en familjeidyll slagit sig ner, mannen med sin kvällstidning, hustrun med sysakerna, barnen med hinkar och spadar. Kammarrättsrådet pustade i stigningarna; Pilo klättrade som en stenget. Väl uppe på krönet, gjorde han en grandios eröfrargest och pekade ut öfver landskapet. Det var också värdt att se. Riddarholmsjärden låg krusig och violett under kvällsmolnen, och på andra stranden steg kyrktornet som ett fiigransarbete öfver de gamla ärevördiga husen. Ångslupar korsade hvarandra. En skuta stod stilla midt på vattnet, med storseglet dött och gråpapperslikt.

Utsikten blef ännu bättre från Pilos fönster. Han bodde i ett väldigt tegelrös till hus, uppfördt ytterst på branten. Två rum och kök — arbetsrummet utåt sjösidan. Här kunde man se ända bortåt Essingen till. Kammarrättsrådet satte sig vid öppna fönstret och andades in en luft, som kom med fuktigheten från sjön och gräs- och löfdoftorna från berget. Han hörde värden rassla i köket med flaskor och glas, hvissla en bit och prata för sig själf. Ett original var och förblef han, den gode Pilo. Åren hade inte tagit på honom i den vägen.

Det var trängt nog om saligheten i rummet. En flygel tog nära på en tredjedel af utrymmet. Kvar blef bara plats för en liten hörnssoffa med arbetsbord till och så en fåtölj vid fönstret — den där kammarrättsrådet slagit sig ner. På bordet lågo notblad. En persisk mattstump satt uppspikad på väggen bakom soffan, men golvet var utan mattor. Öfver flygeln hängde för ovanlighetens skull inte Beethovens eviga dödsmask, utan Castors och Pollux' tämpel i romersk kolossalitografi.

Pilo kom in med flaskan.

De drucko sitt vin, men samtalet hade svårt att riktigt komma i gång. Åren hade lagt för stort svalg mellan de två. Kammarrättsrådet frågade artigt efter sin ungdomskamra's kompositioner, och denne svarade att han gjort en symfoni och litet kras, som inte dugde. Därför hade han förtjänat bäst på krasset. Om han inte ville spela litet? Han ruskade på sig som en vät hund. Han ville inte spela. Han ville dricka chianti, och se där var den första stjärnan redan! En liten glimmande punkt stack just fram ur molnmassorna öfver Ridderholmen.

— Kan undra hvad det är för en. Pilo gick efter en kikare. Vet inte. Och hvad tror du den vill dem som födas just nu?

— Vill? Kammarrättsrådet såg litet häpen ut.

— Ja, det där himmelska herrskapet vill alltid någonting. Vi måste lära oss att bli kaldéer igen. Mänsklighetens framsteg ha köpts för dyrt. Vi ha tappat för mycket på vägen.

— Du är astrolog?

— En blygsam adept. Men den vetenskapen kommer att gräivas upp, och helt och hållet begrafven har den ju för resten aldrig varit.

— Inte är det någon vetenskap.

— Jo, min lilla söta bror. Ja, inte stjärnböckerna som du köper i en snusbod för femtio öre. Det är inte vetenskap. Men det finns litet annat! Här har

jag ett par engelska arbeten t. ex., som jag skrivit efter, och så långt jag kommit i dem och provat mig fram med lefvande material har jag inte haft skäl att ångra studiet. Jag är bara inte säker på att jag duger själf; det fordras ju en särskild fantasi. En särskild andlig läggning, ett särskildt själstillstånd, kan man säga.

Kammarrättsrådet smålog.

— Det kallar jag religion och inte vetenskap, sade han.

— Prata skräp! Pilo sköt fast glasögonen i pannan och sprang upp, så att de röda härtes'arna fladdrade. Fordrar inte matematik en särskild fantasi, kanske? Den exaktaste af alla vetenskaper. Du kan bli professor u'an fantasi, men du kan inte bli vetenskapsman. Du kan inte upptäcka något, inte skapa något nytt, inte få fram lagen ur företeelserna, om du inte är begåfvad med hvad jag kallar fantasi. Du kan bara bli samlare, klassifikatör — knappolog för att tala med Strindberg. Astrologien är framtidens vetenskap liksom den varit forntidens. Vi befinna oss för närvarande i en dalsänka mellan två bergstoppar, den ena natthöjd och den andra ännu knappt morgonbelyst.

Han gick till flygeln, slog an ett par akord, ryckte på axlarna och ställde sig bredt midt framför kammarrättsrådet, som skrämd kröp ihop i fåtöljen.

— Det är i alla fall en vacker stjärna, kära Hugo. Och jag hoppas att den blir god mot de nyfödda. Jag vill gärna tro att de skola bli lyckligare än vi.

— När är du född? Pilo slog plötsligt upp sin heliga urkund.

— Den sjätte oktober 1869. Alltså på en Tycho Brahe-dag, och med opalen till månadssten. Det kan inte gärna vara värre. Jag har också slutat som kammarrättsråd.

— Det där tror du väl inte på. Det är ju bara skrock. Nej, så lätt är det inte uträknadt. Jag kan bara göra ett hastigt öferslag nu. Han ritade upp en cirkel på notpapperet. Så mycket ser jag att du går i solens och månens tecken — fiskarnas är träkigare, jag hade en gammal vän som gick i fiskarnas tecken, och när han fick veta hvad det betydde, så voro vi inte vänner längre. Han förklarade att jag var en humbug, som bara hade tagit mig till med det här för att rida folk på näsan. Men det var alltså du: folk i din konstellation äro rättrådiga, tänka klart och ha sinne för konst och litteratur. Du skulle säkert ha kunnat bli författare, om du inte blifvit kammarrättsråd. Men du sysslar för mycket med ditt eget jag, det hör också till konstellationen... Stämmer det?

— Jag är en blygsam man, kära Hugo. Men jag är smickrad och rörd. Att vara rättrådig och tänka klart, är nästan att stå öfver sin tid, som inte kan beskyllas hvarken för särskild rättrådighet eller särskild tankereda. Och om jag sysslar litet för ifrigt med mig själf, så har jag det gemensamt med många andra stora män. Nu och i alla tider. Jag har till och med en svag misstanke, att det i grunden är den enda vägen att få andra att syssla med en...

Men Pilo hörde inte på honom. Han stod med kikaren för ögat igen och öfverfor him'ahvalvet.

— Hvad säger dina stjärnor då? frågade kammarrättsrådet. Nå, det svarar du inte på. Och hur går det egentligen i det här fallet med vår fria vilja? Den sitter i ett björkris i skogen, sa' man i min barndom. Den sitter i stjärnorna, säger du. — Tror du på den då?

Kammarrättsrådet teg.

— Det finns en gammal latinsk vers: Astra regunt homines, regit astra Deus. Stjärnorna styra människorna, men Gud styr stjärnorna. Den tröstade

många på femtonhundraåret. Vi bero af stjärnorna, stjärnorna bero af Gud, och Gud kan bevekas.

Kammarrättsrådet såg upp på den underliga mannen, hvars ansikte nu var blekt och svärmiskt, med stora, lysande ögon. Han såg ut som om han lyssnade till siärens musik. Det är bäst att jag går nu, tänkte rådet. Han kan komponera, om han får vara i fred. Låt honom i Herrans namn ha sin fluga, om det bara blir vacker musik af vingsurret. Vi ha alla vår lilla fluga. Annars skulle vi inte kunna lefva.

Därute hade mörkret fallit. Gräset på berget rasslade svagt i nattblåsten, och en fiol i ett öppet fönster i närheten lät melankolisk som en slavisk melodi. Spridda lyktor glimmade och speglade sig i vattnet. Det var jordens stjärnor. Och Riddarholmssilhuetten stod svart mot himlen.

— God natt nu, kära Hugo. Och tack för i kväll. Men var litet försiktig med din svartkonst.

— Det är ingen svartkonst. En ljuskonst är det. Melanchton försvarede den, och Kepler och Bacon trodde på den. De båda sista namnen åtminstone kunna väl duga för en rationalist som du. God natt.

Men kammarrättsrådet var redan försvunnen i trappan. När han kom ut och såg den ensamma mannen stå kvar däruppe i fönstret som en staty, vinkade han farväl. Statyn rörde sig inte. Han hade ögonen mot stjärnorna. Och litet stelbent och frusen, med käppen stickande framför sig i skumrasket, begynte kammarrättsrådet sin mödosamma nedstigning från förklaringsens berg.

Målarstranden låg öde. Blott en ensam vandrare då och då. Vattnet kluckade under prämar och skutor; en klappbrygga rörde sig svagt i det sista svallet. Men vid Sussen började nattlivet igen, med några berusade individer som uppförde sin krigsdans och försökte hålla glädjen kvar i det längsta. Kammarrättsrådet kände sig tom och öfvergiven, när han klängde upp på sista spårvagnen. Han hade inte det minsta nöje af att han gick i solens och månens tecken och att han var en råtrådig man och tänkte klart.

När han kom hem kunde han inte sofva. Han promenerade af och an genom alla rummen i en besynnerlig ängslan, skruvade upp ljuset och letade fram ett glas portvin. Men han hade knappt satt sig vid skrifbordet och tändt en cigarr till kvällstidningen, innan han for högt i vädret.

Det ringde en lång signal på telefonen. Han kunde höra sitt hjärta dunka. Hvad var det? En tjuf som ville sondera terrängen före inbrottet? Någon olycka med familjen på landet? Luren skakade i handen.

— Hallå.

— Det är bara jag, blef du rädd? Ja, Pilo. Jo, jag håller på med ditt horoskop och ville bara säga dig, att konjunktionerna äro synnerligen intressanta. Du är inte klar ännu på länge med ditt öde, min gubbe lilla. Du skall få se på fan, jag säger inte mer.

Kammarrättsrådet bet ihop tänderna om ett ilsket svar. Han var verkligen inte vid humör att stå och underhålla sig midt i natten med en galning.

— Angenämt att ha något att vänta. Men nu får du ursäkt mig. Jag tänkte sofva litet, och stjärnorna ha nog tålmod. De ha haft tid på sig att vänja sig vid det.

Och så ringde han af.

Han gick till sängs och sof som en stock, utan en dröm. På morgonen hade han åter enbart nöje af gårdagskvällen, som plötsligt tycktes honom ligga så oändligt fjärran som allt som inte hörde ihop med hans strängt reglementerade lif och tankekrets. Det var mulet och grått ute, och plötsligt började ett tätt duggregn falla, medan han var på väg till ämbetsverket. Alla rymden täpptes till. Han såg bara människorna löpa under drypande paraplyer, hvar och en

till sitt. Men på Riddarholmen sprang man inte. Det var en annan takt där öfver de skridande portföljerna på två ben, och utan svårighet föll kammarrättsrådet själf in i den.

Hans dag blef ganska mödosam. Det var plenum, och ett par gamla befordringsärenden väntade bland annat på afgörande. Kammarrättsrådet öfverraskade här inte bara sina kolleger utan nästan lika mycket sig själf med att uttala en mening, som gick stick i stäf mot de andras, och med att i synnerligen irriterad ton fasthålla vid denna sin åsikt. Han var annars den personifierade undfallenheten i sitt sätt. Hans uppträdande väckte en lätt förstämning. Det föreföll som om han ville poängtera en råtrådighet, som ingen människa betvivlat, och som om han rent af hade sina dubier om de andras. Förmodligen hade han vaknat på galen sida, hvilket kan hända äfven den bästa.

Och kammarrättsrådet fick en lång, tråkig, ensam eftermiddag igen. Men när han tog sin kvällspromenad och de första punkterna på himlen kröpo fram, började han så småningom begripa. Och han satte sig på en bänk vid Nationalmuseum och såg upp i rymden.

— Stjärnorna, mumlade han. Hans inre fylldes af en stor munterhet, och han hade all möda att inte brista ut i öppet skratt.

VÄRLDSKRIGET.

Man måste ovillkorligen se ett sammanhang mellan ententemakternas högmögda afböjande af de freds-vänliga anbuden i greve Burians not och den stål-vilja som nu efter lång eftergifvenhet ånyo råtar upp den stora centralmaktens fronten till nya strider, till nytt försvar. Denna första officiellt utsända fredsdufva, hvilkens flykt världen med spänning och hopp uppmärksamt följde, har redan drunknat i nya stämningar och nytt larm från de i full krigslåga brinnande fronterna.

De obestridda framgångar, som på sistone följt ententens vapen och på alla viktigare punkter af den väldiga stridslinjen aflägsnat centralblockets hot och äfven i *Palestina* samt nu sist på den *Macedoniska fronten* tillfogat de förbundna kännbara nederlag, har tydligen väckt ny tillförsikt om Tysklands fullständiga krossande och därmed ernående af en af de allierade dikterad fred. Särskildt allvarliga synas händelserna vara vid den sistnämnda fronten i det bulgarernas försvarslinje fullkomligt genombrutits och givit de allierade vägen fri in i Bulgarien. Hvad som kan bli följden af denna katastrof, om det visar sig att Bulgariens stridskraft verkligen är uttömd, torde vara lätt att förutse. Redan nu kan ett telegram från London meddela att bulgariska regeringen föreslagit engelska regeringen vapenstillstånd, hvilket med all sannolikhet innebär att rikets kraft är bruten och att centralblocket när som helst kan räkna med Bulgariens utträde ur förbundet. Samtidigt ha de *fransk-amerikanska* trupperna öppnat ny offensiv vid Verdun och med den största spänning måste man motse de följande dagarnas händelser.

Centralhärden för Europas förfall är alltjämt Ryssland, där kriget skapat ett elände, som ingen regering mera kan aivända. I Petrograd har tillståndet på sistone blifvit outhärdligt och föranlett en massvandring däriifrån, isynnerhet af utlänningar, däribland en stor del engelsmän och fransmän.

HRR FOTOGRAFER uppmannas att vid insändande af bilder till H. 8. D. icke ursäktligen utsättande af tydligt firmanamn och adress & respektive fotografier. Endast då angifves fotografens namn

Till landshöfding i Gefle efter greve Hugo Hamilton har utsetts t. f. landshöfdingen i Västerbottens län *A. R. Hagen*. Till t. f. landshöfding i Västerbottens län har samtidigt utnämnts den synnerligen framstående auktoriteten inom skogsvård och träindustri skogsinsp. *N. G. Ringstrand*. Landshöfding Robert Hagen är född 1868. E.ter att med aflagd honnötsexamen

A. R. HAGEN. Nyutnämnd landshöfding i Gefleborgs län — Foto. Jagers, Ålsmå.

han gått i landsstaten blef han 1902 länsbokhållare i Upsala län och 1906 kronofogde. År 1907 utnämndes han till landskamrer i Upsala län och flyttade 1917 öfver i samma tjänst i Stockholms län, medan han samtidigt tjänstgjort som t. f. landshöfding i Umeå.

Landshöfding *Nils Gustaf Ringstrand* är född 1863. Utexaminerad från skogsinstitutet 1884 var han åren 1897—1908

MONSIEUR DELAUAUD, Franska Republikens nye minister vid Svenska Hofvet.

N. G. RINGSTRAND. Nyttillförordnad landshöfd. i Västerb. län.

Foto. Flodin, Stockholm.

skogschef vid Mo och Domsjö a.-b., bief sistnämnda är skogsinspektör hos dåvarande bankaktiebolaget Stockholm—Öfre Norrland och inträdde 1911 Norrlandsbankens tjänst. Genom sin grundliga kannedom om öfre Norrlands förhållanden och sin ledande ställning inom länets förnämsta industri synes hr. R. i eminentaste grad sliktad att uppbära sin nya befattning, hvartill han utnämns.

Den 26 september gaf Dramatiska teatern sin första premiär för säsongen med klassiskt program i det att då uppfördes Victorien Sardous komedi *Familjen Benoit*, hvilken utgjorde ett af den gamla dramatiska teaterns bästa repertoarstycke på 1860 talet.

Pjäsen, som skrefs af den store dramaturgen år 1865 då hans rykte stod på sin höjdpunkt, är såsom alla Sardous dramer rik på dramatiska och medryckande effekter, som gjort dem till afgjorda gunstlingar hos publiken.

Vår tids teaterpublik har delvis andra begrepp och andra pretentioner än en föregående tids, och med undantag för det kulturhistoriska intresse stycket väckte bief dess framgång ganska ringa i salongen.

**Blif
medarbetare
i Hvar 8 Dag!**

K. DRAMATISKA TEATERN. "*Familjen Benoit*" af Victorien Sardou. Fru Julia Håkansson som Clothilde och herr Nils Persson som Benoit. — Foto. Almqvist & Prentiss, Stockholm.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

A. E. RAPPE.
Friherre. r. d. General. —
Stockholm. — 80 år 2 okt.*

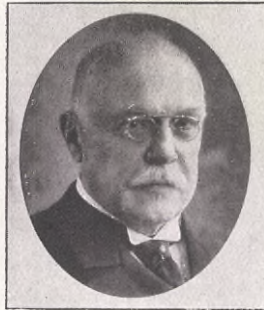
E. S. VON KRUSENSTJERNA.
F. d. Öfverste. — Stockholm.
65 år 30 sept.*

J. E. M. SAGER.
Hofstallmästare — Stockholm.
65 år 6 okt.*

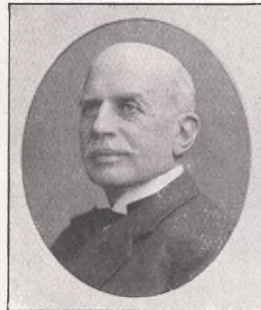
P. J. HEGARDT.
Öfverste. — Halmstad.
50 år 3 okt.*

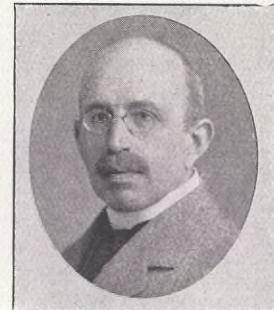
C. H. T. A. LAGERHEIM.
F. d. Generaldirektör. — Stock-
holm. — 75 år 4 okt.*

K. O. B:SON STECKZÉN.
Bankdirektör. — Piteå.
70 år 15 sept.*

C. E. CASSEL.
F. d. Justitieråd — Stockholm.
65 år 7 Okt.*

E. G. ZETHELIUS.
Bankdirektör. — Stockholm.
50 år 4 okt.*

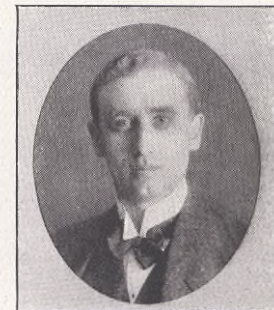
G. F. EKERÖTH.
F. d. Förste Provinsialläkare.
— Göteborg. — 70 år 5 okt.*

E. N. WINGÅRD.
Andre stadsläkare — Göte-
borg. — 55 år 3 okt.*

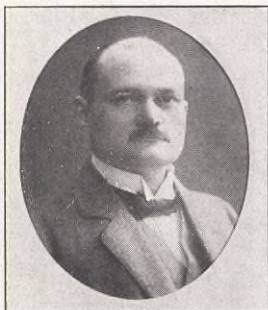
C. G. J. LAURIN.
Skriftställare. — Stockholm.
50 år 19 sept.*

I. BRATT.
Med. Dr. — Stockholm.
40 år 24 sept.*

K. L. E. SANDBERG.
Undervisn.-råd. Nyförordn.
ställföreträd f. chefen f.
Skolöfverstyr.*

N. FREDRIKSSON.
Öfveringeniör. Nyutn. t.
Undervisningsråd.*

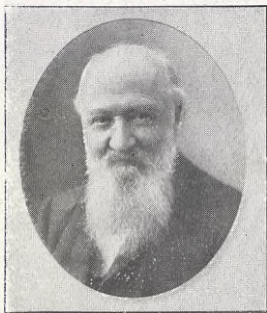
R. G. H. VON KOCH.
Redaktör Utn. t. Statens
jättigvårdsinspektör.*

I. M. WALIN.
Fröken. Skolföreståndarinna.
Stockholm. — 50 år 17 Sept*

* Data å nästa sida.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

C. J. NILSSON.
Ingenjör. — Hogåsen.
90 år 19 sept*

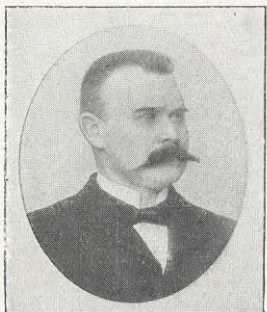
H. MODIGH.
Jägmästare. — Stockholm.
60 år 22 sept*

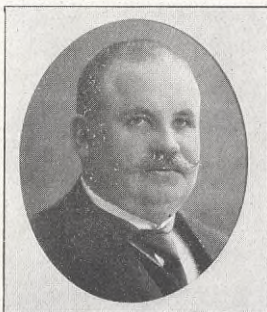
B. H. JUHLIN.
Bankkamrer. — Karlshamn.
50 år 21 sept*

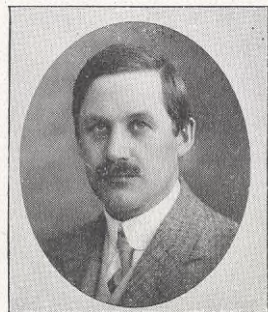
A. SJÖBLOM.
Grosshandlande — Stockholm
50 år 3 okt*

E. C. KROPP †.
Led. af Riksd. A. K. — Eskilstuna. — F. 59. † 16 sept.*

A. F. BOKLUND †.
Direktör. — Lund.
F. 65. † 24 sept.*

H. LUNDBERG †.
Redakör. — Stockholm.
F. 75. † 23 sept.*

S. MATTSSON †.
Bokhandlare. — Sundsvall.
F. 82. † 30 aug.

AXEL RAPPE. Stud. 57, kanslsex. 60, uljtn v. Upl. reg. 59, gen-stabsoff. 65, tj-65, v. franska armén under kriget 70-71, i Algeriet 71-72, kapt. i armén 70, v. Gen-s ab. 73, öfv.-ltn. v. Bohusl. reg. 70, överste i an 81, öfverste o. chef f. Bohusl. reg. 82, tf. chef f. Gen-staben 82-85, gen-majör o. chef f. Gen-staben 85-05, statsråd o. chef f. Landtöförsv.-dep. 92-99, ge-löjtn. reg. 2, general i an 03. Led. af Krigsvet.-akad., hed.-led. af Örgöms-sällsk. Ordf. i styr. f. evangel. fosteri.-stift sedan 87. R. o. kommand. af K. M. O. Biografi o. helsid.-portr. årg. XVII: 15

EMIL VON KRUSENSTJERNA. Uljtn. v. Fortifik. 73, öfv.-ltn. där, chef f. Bodens ing.-kår 05-07, afd.-chef i Arméförv. fort.-afd. 09-11, chef f. Marinförvalt. fortif.-afd. 10-11, öfverste i Fortif. 10, i dess res. 11. Led. af Krigsvet.-akad.

EDVARD SAGER. Uljtn. v. Lifreg. drag. 74, ord. off. h. dåva. kronpr. Gustaf 79, chef f. kronpr. hofstall 81-1900, ryttmäst. i res. 92, ställm. h. kon Oscar 83, hofstallm. sedan 96. Eg. hällf. i Ryfors bruk m. underlyd. i Skarab., Efsb., o. Jönk. län. V. ordf. i hästutställn. i Stockh., ordf. i golf klubb, Stockh. kapplöpn.-sällsk.

PETER HEGARDT. Uljtn. v. Bo usl. reg. 89, v. Gen-stab. 02, kapt. der. 03-07, i Bohusl. reg. 03, v. Västg. reg. 07, v. Gen-stab. 10, mil.-attaché i Tokio 04-05, maj. i Gen-stab. 10, öfv.-ltn. der o. chef f. infant.-skjutsk. 13, tf. chef f. Hall. reg. 15, öfverste 16, chef f. Hall. reg. sedan 17. Lär. i krigsvet. v. Krigssk. 07-09. Led. af öfverstyr. f. Sv. landsstormsfören. centralförb. 13, ordf. i dess verkst. utsk. 13-14, K. Ms omb. i Skytteförb. öfverstyr 13. Led. af Krigsvet.-akad.

ALFRED LAGERHEIM. Stud. 59, kanslsex. 60, kamer.-ex. 61, attaché i Paris 62, andre sekr. i Utr.-dep. 65, leg.-sekr. i St. Petersburg 70, expd. sekr. o. chef i Utr. dep. polit. afd. 71, kab.-sekr. 76; kammarherre h. Drott. 73, kabinettskammarh. 83, Envoyé i Berlin, Dresden o. Karlsruhe 86; tillika i München 90. Utrikesminister 99-04. Ordf. i komm. f. Kommerskoll. ombildn. 82, 85, generaldir. o. chef f. Kommerskoll. 05-13. O. m. f. i stat. komm. ang. d. plom. o. konsulatväs. s. å, i komm. ang. Kommerskoll. omorg. 08. Ordf. i d. r. f. Hand.-högsk., Stockh. stads brandförsäkk.-kont. styr.-led. i Stockh. högsk.; stadsfullm. t. 17. R. o. Kommand. af K. M. O. Biografi o. helsid.-portr. årg. I: 5; II: 15; IV: 26; XV: 2

KARL STECKZÉN. Stud. 68, fil. kand. 73, adj. v. a. lärov. i Piteå 77-14. Led. af styr. i Piteå sparb. 06, sedan 10 dess verkst. dir. Tryckeri-omb. sedan 98. På sin tid stadsfullm., ordf. i fattigv.-styr., v. ordf. i lasar.-dir., v. ordf. i skolrådet. Led. af folksk. styr. ordf. i planter.-styr.

EDVARD CASSEL. Stud. 72, v. hfd. 80, fisk. i Sv. hofr. 86, ass. 89, konst rev.-sekr. 92, tf. byråchef f. lagd. enden i Just.-dep. 93, expd.-chef i Landtöförsv.-dep. 95, justitieråd 98-09. Komm. m. st. k. N. O.

GUSTAF ZETHELIUS. Stud. 86, hofr.-ex. 90, aud. i Norrl. frångbat. 94-1900, kanslisekr. i Jordbr.-dep. 1900-06, tf. expd.-chef där 05, afsk. ur Stat. tj. 06; red. o. utg. af Sv. Dagbl. 07-09. Intr. i styr. f. Bank-a.-b. S. Sveriges kontor i Stockholm 11; verkst. dir. 18. V. ordf. i a.-b. Emission. **GUSTAF EKEROH.** Stud. 69, med. lic. 81, distr.-läk. i Motala 82-93, prov.-läk. i Hjo distr. 93-94, förste prov.-läk. i Vesterb. län o. prov.-läk. i Örnå distr. 91-1900, förste prov.-läk. i Göteborg o. Boh.-län 1900-13.

EIJS WINGÅRD. Stud. 82, med. lic. 92, bitr. prov.-läk. i Göteborg. distr. 93-04, andre stadsläk. i Göteborg sedan sistn. år. Led. af styr. f. Holtermanska sjukh. 10-17, v. ordf. o. kassaför. i styr. f. Viktoriafören. m. tuberk. sedan 08. Ordf. i Göteborg läk.-sällsk. 06

CARL LAURIN. Stud. 88, fil. kand. 90, sedan 93 anst. h. P. A. Norstedt & Söner i Stockholm. Föreläs. v. Stockh. a. b. inst. o. högsk. Har utg. ett flertal betydande konsth. verk, hvilka genom sakkunskap o. populär framställningskonst vunnit ett oöfvanligt insteg. h. den bildningsälskande allmänheten. Har derjemte i tidskr. o. tidningar skrivit ett stort antal i hög grad uppmärksammade uppsatser i dagens frågor o. a. Biografi o. helsid.-portr. årg. XIV: 24.

IVAN BRATT. Stud. 96, med. lic. 03, prakt. läk. i Stockholm 06-13, hed. dr. Har gjort en afgörande insats i nykterhetsarbetet i o. m. öfvertagandet af chefskapet t. a.-b. Stockholmsystemet 13; led. af kontrollradet. Led. af stadsfullm., styr. f. allm. försörjn.-inr., komm. f. omorgan. af försörjn.-inr., nykterhetskomm. 11-14. Biografi o. helsid.-portr. årg. XV: 17

EMANUEL SANDBERG. F. 73, fil. lic. 02, adj. v. Ups. h. elem.-lärov. f. fl. 06-10, v. Fjellstedtska skolan 08-10, inspekt. f. Ups. småskolelär. semin. 07-10; sekr. i folkundervisn. komm. 09, semin. rekt. i Link. 10, tf. chef f. folksk.-byrån i Eckles.-dep. 11, kanslrad. 12, undervisn.-råd i Folkskoleöfverstyr. 13, chefsens ställföreträd. i dagarne förö. att tv. under 19 tj.-göra ss. ställföreträd. f. chefen f. Skoleöfverstyr. samt att under fem år vara afd. chef. f. folkskoleafd. i Skoleöfverstyr.

NILS FREDRIKSSON. F. 70, afg.-ex. fr. Tekn. elem.-sk. i Malmö 91, ing. v. Elektr. byrån där 91-93, v. Åbjörn Anderssons mek. verkst.-a.-b. i Svedala 93-96 öfvering. där sedan 96. I dagarne utn. t. undervisningsråd o. led. af skoleöfverstyr. I j. jan. samt tillika förö. att under fem år vara afd. chef. på yrkesskoleafd. i öfverstyr. Biogr. o. helsid.-portr. årg. XVIII: 40

HALFRED VON KOCH. F. 72, afg.-ex. fr. Annarps landtr.-inst. 91, gods-förv. 93-97, sekr. i kooper. förb. i fören. f. folkbbl. o. läsestugor samt i centr.-byrån f. pop.-vetensk. föreläs. i Stockh. 99-04; ordf. i arb.-utsk. f. Sv. fattigv.-förb. 07. Red. o. utg. af Kooperatören 02-05, af Folkbiblioteksbladet 03, af Social Tidskrift sedan 01, af Svenska fattigvårdsförb. tidskr. sedan 07 af Vårdarebladet sedan 10. Led. af stadsfullm. i Stockh. I dagarne utn. t. Stat. fattigvårdsinspektör, den af årets Riksdag beslutade nya inst. tillika förö. att ss. byråchef inom Givlped. bitr. m. bereda. af lagen om fattigvården m. m. Biografi o. helsid.-portr. årg. XI: 15

INGEBORG WALIN. Ex. v. h. lärsesemin. 88, stud. v. Stockh. högsk. samt utomlands; lär. v. Stat. normalsk. f. fl. 89-91, förestånd. f. Stat. skolkökssemin. sedan 92. Anst. i lärov. o. folksk. öfverstyr. ss. sakkunn. bitr. f. undervisn. i huslig ekonomi. Sekr. i centr.-styr. f. Sv. skolkökslär.-fören. sedan 06. Led. af Fredr. Bremer-förb. landtnush.-skola sedan 07, led. af Stockh. slakthus- o. saluhallsstyr. komm. f. upplysn. verksamh. sedan 13.

CARL NILSSON. Började på 80-talet specialisera sig på vattenbyggnader, har utf. ett stort antal byggn. v. bruk o. jernverk. Var verksam till flydda 80 år, o. utf. såsom nära 80-årig en större dambyggn. o. jernväg v. Blombäckan, en af honom skapad industr.-anlägg. f. hvilken han under en lång följd af år var ledare.

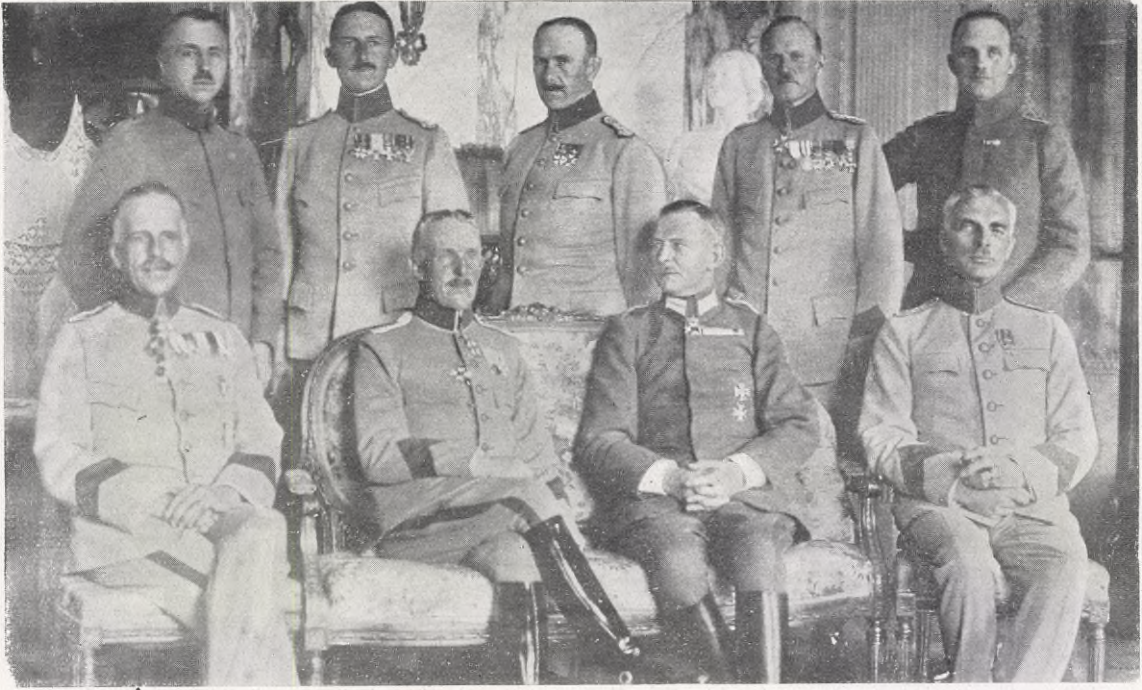
HJALMAR MODIGH. Afg.-ex. fr. Skogsinst. 80, e. jägm. i Värends rev. o. aman. i Domänstyr. samt revisor där 01. Kansl. i Riksd. F. K. 89, första kansl. där 98. Sekr. intress. i skarpskytterö. o. inom Stockh. frivilliga skarpsk.-fören. mångårig komp.-chef, sekr. samt senare år v. ordf. i styr. **BYRÖN JUHLIN.** Intr. i Karlish. sparb. tj. 89, kamrer o. kont. chef sedan 1900. Led. af styr. f. Karlish. musiksällsk., framst. Bellmansångare

ALFRED SJÖBLOM. Led. af styr. f. sekr. Stihm af Sv. han- & ices-rev.

EVALD KROPP †. Anst. h. fabr. Ryd i Eskilstuna sedan öfver 40 år. Led. af stadsfullm. sedan 04. Led. af brandstyr., v. ordf. i Eskilstunarens arb.-utsk. f. freddsrör. Led. af Riksd. A. K. sedan 05; led. af konst.-utsk. Nykterhetstälare.

AXEL BOKLUND †. Efter praktik utbildn. förestånd. f. mejeri i Kyrk-heddinge. Start. jemte numera afl. dir. I. Rudelius gjut.-o. verkst.-firman Rudelius & Boklund i Lund, ombild. t. a.-b. 11, hvilket 17 öfverg. t. a.-b. Balticum. B ss verkst. dir.

HJALMAR LUNDBERG †. Efter afslut. skolestudier prakt. inom förlags- & Amerika 92-98, anst. i boktryck. i Sundsvall 08-1900, konsults-tj.-man i Marseille 01, affärsverksamh. i Frankrike t. 1905; medarbet. i Stockh. Dagbl. samt andre presskomm. v. Olymp. spelen 12, byråassist. i Nat. fören. m. emigr. 13-14; omb.-man f. Sv. sortim.-bokh.-fören. 13-16. Grund. 15 Stockh. telegrambyrå o. Stockh. annonsbyrå, samt 16 bokförl.

Efter fotografen

Klickat Kemi A.-B. Huvud Sjöföretag, Salm-Gbg

SVENSKA OFFICERARE PÅ STUDIERESA I TYSKLAND UNDER LEDNING AF TYSKE MILITÄRATTACHÉN I STOCKHOLM ÖFVERSTE VON GIESE: *Fr. v. sit. tande, öfverstarne Murray, von Rosen och von Giese samt öfverstelöjtnant Tarras-Wahlberg; Stående: Löjtnant Stöhr (vid Krigspresseamt), major Falkman, öfverstelöjtnanterna Nordenskjöld och Hedengren, kapt. Lorenz vid tyska generalstaben.*

Efter porträtt.

ÖFVER-
STECAR-
LO VON
AWEY-
DEN, *tvsk*
militärat-
taché i
Stockholm
1914-16.
Stupad i
de senaste
striderna
vid Väst-
fronten
där han
förde ett
infanteri-
regemente

AMIRAL SCHEER, *nyutnämnd chef för tyska marinens amiralstab. Amiral Scheer är be-*
kant, förutom såsom en af Tyska flottans yppersta officerare, såsom en af dem hvilka icke
gilla det oli-skränkta U-båtskriget. Efter porträtt.

NORMANNEN, ÖFVERSTEN I
FRANSKA ARMÉN ANGELL, nu
sänd till Murman-fronten.

BLIF MEDARBETARE
- - I HVAR 8 DAG. - -

SENASTE BILDER FRÅN VÄSTFRONTEN.

FÄLTMARSKALKEN SIR DOUGLAS HAIG passerar trupper som deltagit i den senaste stora offensiven för att personligen tacka dem. — Efter fotografi

EN KONTINGENT TYSKA KRIGSFÅNGAR TAGNA AF KANADENSISKA TRUPPER under senaste strider och förda till ett första samlingsställe. — Efter fotografi.

INNEHÅLL: Skådespelaren Emil Hillberg (biografi och helsidesporträtt. — Prin. Eriks begrafning. — Lunds universitets 250-årsjubileum. — Bilder och porträtt till dagskrönikan. — Världskriget. — Porträttgalleri. — "Stjärnorna" ber af Bo Bergman.

**Ejtertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller ovlkorligt förbud.**